

Bilag 1

Spørgsmål til justitsministeren i medfør af folketingets forretningsorden § 20 og dennes svar herpå

Til *justitsministeren* (23/8 79) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren oplyse de gældende regler for fotografering af ordensmagten i funktion, herunder betingelserne for politiets beslaglæggelse af fotoudstyr i sådanne situationer samt for destruktion af allerede foretagne optagelser?«

(Spm. nr. 1374).

Begrundelse

Som det fremgår af den offentlige debat, er det et meget udbredt og voksende indtryk i offentligheden, at det er uhyre vanskeligt at komme nogen vegne med klager over politiet.

Når det drejer sig specielt om politivold, er fotografisk dokumentation oftest den eneste mulighed. Helt tilbage til de store Vietnamdemonstrationer i 1960'erne har sådan fotografisk dokumentation vist sig nødvendig for at give offentligheden, eventuelt domstolene, et bare nogenlunde korrekt billede af de faktiske begivenheder sammenlignet med politiets fremstilling. Anvendelsen af politi-provokatører, umotiveret brutalitet og overfald på tilfældige forbigående blev pure nægtet, indtil der kunne fremlægges fotografisk dokumentation.

Men i samme grad som deltagere i lovlige demonstrationer, deltagere i arbejdskampe, pressen eller andre har følt sig nødsaget til at anvende fotografi og film som bevismiddel, i samme grad synes politiets tilbøjelighed til at umuliggøre en sådan bevisførelse at tage til.

At dømme efter de offentliggjorte eksempler forekommer der således et stigende antal beslaglæggelser af fotoudstyr og destruktion af bevismateriale i form af optagelser ved sådanne lejligheder, hvor politiets optræden giver anledning til fotografering. Af klager over uropatroljens optræden i Christiania fremgår endog, at politiet på forhånd synes at have organiseret sig således, at et hold gennemfører selve aktionen, mens et andet

hold alene har til opgave at opspore eventuelle fotograferende og ved trusler eller om nødvendigt ved beslaglæggelse og destruktion at hindre indsamling af bevismateriale imod politiet.

På denne baggrund – og fordi jeg finder en sådan fremgangsmåde i strid med gældende regler, helt bortset fra, at den under alle omstændigheder er uantagelig – skal jeg anmode ministeren om en redegørelse for retstilstanden på området.

Sluttelig skal jeg erindre om, at det såkaldte blokadegreb, som ministeren omsider forbød anvendelsen af, aldrig kunne være dokumenteret, hvis den film, som blev optaget af bladet »København«s fotograf, var blevet beslaglagt, eller de pågældende optagelser var blevet tilbageleveret efter at være ødelagt ved dobbelteksponering med et lysstofrør på politistationen, således som det er sket i andre tilfælde.

Besvarelse (5/9 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om de konkrete tilfælde af indgriben over for fotografering af politiet, som er omtalt i begrundelsen for det stillede spørgsmål.

Der er ikke i lovgivningen særlige bestemmelser om fotografering af polititjenestemænd. Fotografering af polititjenestemænd kan i visse tilfælde indebære en strafbar krænkelse af polititjenestemændene, og handlingen kan i givet fald retsforfølges efter reglerne om krænkelse af privatlivets fred.

Det kan tillige som et generelt synspunkt oplyses, at politiet vil kunne gribe ind over for handlinger, herunder også optagelse af fotografier, som efter det foreliggende må antages at have til formål på retsstridig måde at lægge politiet hindringer i vejen for tjenestens udførelse.

(Folketingstidende 1978–79, forhandlingerne sp. 13102).